

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003

Utgiven i Helsingfors den 10 september 2003

Nr 786—791

INNEHÅLL

Nr		Sidan
786	Statsrådets förordning om verksamhetsprogram och driftsfonder för frukt- och grönsaksproducentorganisationer samt ekonomiskt stöd	3031
787	Statsrådets förordning om räddningsväsendet	3035
788	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av bilaga i jord- och skogsbruksministeriets förordning om tillåtna handelsbeteckningar på fiskeri- och vattenbruksprodukter ...	3043
789	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om främmande ämnen i animaliska livsmedel	3044
790	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning år 2003 av kompensationsbidrag för programperioden 1995—1999 samt miljöstöd för jordbruket och kompensationsbidrag för programperioden 2000—2006	3045
791	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av miljöstödet specialstöd för jordbruket år 2003	3046

Nr 786

Statsrådets förordning

om verksamhetsprogram och driftsfonder för frukt- och grönsaksproducentorganisationer samt ekonomiskt stöd

Given i Helsingfors den 4 september 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat vid föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av 64 § 1 mom. lagen den 12 mars 1999 om finansieringen av landsbygdsnäringar (329/1999):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på beviljande och utbetalning av det stöd, nedan fondstöd, som avses i artikel 15.1 i förordningen (EG) nr 2200/96 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt- och grönsaker, nedan marknadsförordningen, samt på genomförande av verksamhetsprogram som avses i artikel 15.2 b.

Utöver denna förordning skall iakttas vad som bestäms i

- 1) marknadsförordningen och
- 2) kommissionens förordning (EG) nr

1433/2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 med avseende på driftsfonder, verksamhetsprogram och ekonomiskt stöd, nedan förordningen om fondstöd.

Därtill skall i tillämpliga delar iakttas vad som bestäms i lagen om finansiering av landsbygdsnäringar (329/1999).

2 §

Referensperiod

En producentorganisation skall som sådan referensperiod som avses i artikel 4 i förordningen om fondstöd ansöka om

1) en 12-månadersperiod som tidigast börjar den 1 januari två år före det år då verksamhetsprogrammet genomförs och senast avslutas den 1 juli samma år, eller

2) det genomsnittliga värdet av tre på varandra följande 12-månadersperioder, som tidigast börjar den 1 januari fyra år före det år då verksamhetsprogrammet genomförs och senast avslutas den 1 juli samma år.

Jord- och skogsbruksministeriet fastställer producentorganisationens referensperiod i beslutet om godkännande av verksamhetsprogrammet.

3 §

Värdet av den saluförda produktionen

Om en medlem avgår från en producentorganisation mitt under året för verksamhetsprogrammet och ansluter sig till en annan producentorganisation och sagda producentorganisationernas referensperioder överlappar varandra delvis eller helt räknas värdet av den produktion som medlemmen salufört under den överlappande referensperioden eller en del därav endast den gamla producentorganisationen till godo för undvikande av en sådan dubbel beräkning som avses i artikel 3.3 i förordningen om fondstöd.

Vid uträkningen av produktens värde beaktas inte förädlings-, leverans- och transportkostnader i stadiet "fritt producentorganisationer".

4 §

Driftsfond

De finansieringsandelar som en producentorganisationens medlemmar betalar till de driftsfonder som avses i artikel 15.1 i marknadsförordningen skall bestämmas utgående från den saluförda produktionens kvantitet och/eller värde. En producentorganisation kan dock helt eller delvis använda egna medel för att öka driftsfonden förutsatt att medlen har erhållits från sådan försäljning som avses i artikel 6.2 a i förordningen om fondstöd.

Producentorganisationen skall vid ett möte som hålls av organisationens behöriga organ

besluta om det i 1 mom. avsedda sättet att öka driftsfonden.

En producentorganisation skall se till att de utgifter och inkomster som ansluter sig till verksamhetsprogrammet utan svårigheter kan kontrolleras i producentorganisationens bokföring och avskiljas från organisationens övriga verksamhet så som det förutsätts i artikel 5.2 i förordningen om fondstöd.

5 §

Förändringar i verksamhetsprogrammet och driftsfondens storlek under det år då programmet genomförs

Enligt artikel 15 i förordningen om fondstöd får en producentorganisation genomföra verksamhetsprogrammet endast delvis, om genomförandet av det fastsatta verksamhetsprogrammet förhindrats eller försvårats. Producentorganisationen kan även ändra producentprogrammets innehåll och förlänga programmet giltighet med högst fem år.

För ändringar i verksamhetsprogrammet skall jord- och skogsbruksministeriets godkännande sökas innan ändringen görs, om ändringen påverkar verksamhetsprogrammets mål. För andra ändringar i verksamhetsprogrammet under verkställighetsåret behövs inte jord- och skogsbruksministeriets förhandsgodkännande. Ändringarna skall dock utan dröjsmål skriftligen meddelas jord- och skogsbruksministeriet.

En producentorganisationen får ändra verksamhetsfondens storlek med högst 20 procent, förutsatt att verksamhetsprogrammets allmänna mål förblir oförändrade. Den ändring i verksamhetsfonden som nämns i föregående mening förutsätter inget förhandsgodkännande, men det höjda värdet av verksamhetsfonden skall dock utan dröjsmål meddelas jord- och skogsbruksministeriet.

6 §

Gårdsvisa investeringar

En producentorganisation kan i sitt program inkludera sådana investeringar på enskilda gårdsbruk som avses i punkt 17 i bilaga I till förordningen om fondstöd, förutsatt att

de ansluter sig till verksamhetsprogrammets mål och betjänar en betydande del av producentorganisationens medlemmar. Med investeringarna i fråga avses investeringar som ansluter sig till sortering, förpackning, lagring och marknadsföring av produkterna.

Verksamhetsprogrammet kan innehålla även andra än i 1 mom. avsedda investeringar som görs på ett enskilt gårdsbruk, om det är fråga om maskiner och anläggningar som är avsedda att användas gemensamt av medlemmarna eller om det är fråga om i 10 § nämnda investeringar som behövs för experimentell verksamhet eller som nämns i punkt 1 i bilaga I till förordningen om fondstöd. Verksamhetsfondens medel får inte användas för finansiering av ett enskilt gårdsbruks markanskaffning eller byggande av produktionslokaler.

Om investeringar som gäller sådana enskilda gårdsbruk som avses i 1—2 mom. inkluderas i verksamhetsprogrammet, skall till producentorganisationens regler fogas bestämmelser om återkrav av en investering eller dess värde om medlemmen utträder ur organisationen.

7 §

Investeringar på arrenderat område

Om byggnadsinvesteringar som görs på arrendemark inkluderas i verksamhetsprogrammet, skall den återstående arrendetiden för det område som bebyggs vara minst fem år sedan den sista stödposten betalats.

Arrendeavtalet för det område som bebyggs eller det avtal som gäller delning av besittningen skall vara fastställt genom inskrivning enligt 10 kap. 2 § jordabalken (540/1995).

8 §

Godtagbara arbetskostnader

En producentorganisation får ansöka om att sådana till stöd berättigande personalkostnader som avses i punkt 4 i bilaga I till förordningen om fondstöd får ersättas som klumpsumma när det är fråga om kvalitetsbevarande arbete eller produktionsplanering.

I fråga om bevarande av kvaliteten är engångsersättningen 20 procent och i fråga om produktionsplanering 10 procent av driftsfondens storlek. Den engångsersättning som skall betalas till producentorganisationen kan dock vara sammanlagt högst 20 procent av den godkända driftsfonden.

Om en producentorganisation ansöker om en engångsersättning för kostnader som nämns i 1 mom., behöver organisationen inte presentera någon arbetstidsbokföring över uppgifterna i fråga. Beträffande åtgärder som skall ersättas med en engångsersättning skall de personer som deltagit i uppgiften räknas upp i samband med ansökan om stöd och i samband med kontrollen skall bevis över fullgjort arbete företes för verksamhetsåret i fråga.

9 §

Ersättning för rese- och inkvarteringskostnader samt dagtraktamenten

De rese- och inkvarteringskostnader som skall ersättas som åtgärder inom verksamhetsprogrammet samt dagtraktamenten beaktas i driftsfonden enligt de fastställda beloppen i skattestyrelsens årliga beslut om skattefria resekostnadsersättningar.

10 §

Rätt till stöd för experimentell produktion

För åtgärder som hänför sig till experimentell produktion som ingår i verksamhetsprogrammet kan fondstöd beviljas, om den experimentella produktionen uppfyller följande krav:

- 1) projekten förbättrar ifrågavarande producentorganisationens gamla produktionsmetoder, produkter eller tillvägagångssätt eller utvecklar helt nya sådana,
- 2) projekten är till sin storlek begränsade så, att de gäller endast en del av producentorganisationens producenter, vissa produkter eller produktmängder, samt
- 3) resultaten av projekten kan ställas till förfogande även för andra medlemmar i producentorganisationen.

11 §

Investeringar i anslutning till producentorganisationens egen odlingsverksamhet

Investeringar i anslutning till en godkänd producentorganisationens egen odlingsverksamhet får inte inkluderas i verksamhetsprogrammet, med undantag av den verksamhet som avses i 10 §.

12 §

Uppbevarande av bokföringen

En stödtagare skall för kontrollen bevara alla kvitton och andra verifikat angående den understödda verksamheten samt bokföringen på det sätt som bestäms i 2 kap. 10 § bokföringslagen (1336/1997).

13 §

Indragning och återkrav av fondstöd

Om indragning och återkrav av fondstöd bestäms i artikel 24 i förordningen om

Helsingfors den 4 september 2003

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

fondstöd. Fondstödet kan dras in och utbetalt stöd kan helt eller delvis återkrävas även i enlighet med 46 § lagen om finansiering av landsbygdsnärningar.

Om ett fondstöd eller en del därav som återkrävts inte betalas inom utsatt tid, uppbärs på det kapital som skall återbetalas en årlig dröjsmålsränta beräknad från förfallodagen för raten i fråga enligt den räntefot som avses i 4 § räntelagen (633/1982).

14 §

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelse

Denna förordning träder i kraft den 10 september 2003.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning av den 7 juni 2001 om verksamhetsprogram och driftsfonder för frukt- och grönsaksproducentorganisationer samt ekonomiskt stöd från gemenskapen (469/2001). Den tillämpas dock på verksamhetsprogram som upphört före den 1 januari 2004.

Äldre regeringssekreterare Heikki Koponen

Nr 787

Statsrådets förordning**om räddningsväsendet**

Given i Helsingfors den 4 september 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från inrikesministeriet, föreskrivs med stöd av räddningslagen av den 13 juni 2003 (468/2003):

1 §

Tillämpningsområde

Utöver vad som bestäms i räddningslagen (468/2003), iakttas inom räddningsväsendet bestämmelserna i denna förordning.

2 §

Inrikesministeriets uppgifter

Inrikesministeriet sörjer för:

- 1) det allmänna utvecklandet och den riksomfattande planeringen av räddningsväsendet,
- 2) upprätthållandet av ledningsberedskap för räddningsverksamheten och befolkningsskyddet,
- 3) planeringen av befolkningsskyddet och annan beredskap för undantagsförhållanden inom verksamhetsområdet,
- 4) det för skyddande av befolkningen upprätthållna strålningsövervaknings-systemet på ett allmänt plan,
- 5) beredskapen för lämnande av bistånd till utlandet genom räddningsväsendet,
- 6) anskaffning av specialmateriel och finansiering av verksamhet enligt 74 § räddningslagen.

3 §

Länsstyrelsens uppgifter

Länsstyrelsen skall

- 1) ha beredskap för att leda räddningsverksamheten och befolkningsskyddet inom länet och göra upp planer för denna ledning, styra

planeringen av räddningsväsendet inom länet samt för sin del sköta samordningen av planerna,

2) anordna sådana övningar med tanke på befolkningsskyddet och storolyckor som främjar samarbetet mellan räddningsområdena och andra myndigheter som deltar i räddningsväsendet,

3) i länet främja samarbetet mellan räddningsväsendet och de instanser som avses i 6 § räddningslagen,

4) behandla ansökningar om statsunderstöd som avses i 77 § räddningslagen,

5) sköta utvärderingen och rapporteringen till inrikesministeriet då det gäller räddningsväsendets tjänster inom länets område.

4 §

Delegationen för räddningsväsendet

Statsrådet utser ordförande och vice ordförande för delegationen för räddningsväsendet, samt utser delegationens övriga ledamöter och för var och en en personlig suppleant. I delegationen skall de instanser som är centrala med tanke på räddningsväsendet vara företrädare.

Delegationen kan bilda sektioner och vid behov anlita experter samt anta sekreterare.

5 §

Det lokala räddningsväsendets uppgifter

Det lokala räddningsväsendet

- 1) gör i samarbete med kommunerna i området och övriga parter upp skyddsplaner för befolkningen, planer för evakuering av invå-

narna eller en del av dem från områden som hotas av fara och för placering av dem på ett säkert område,

2) sörjer för den egna organisationens beredskap i fråga om befolkningsskyddsuppgifter och organiseringen av i 8 § räddningslagen nämnd egen beredskap för undantagsförhållanden samt för nödvändigt samarbete inom befolkningsskyddet med de instanser som anges i 6 § i nämnda lag,

3) ser till att det i området finns adekvata alarmsystem för varning av befolkningen,

4) sörjer för räddningsverksamheten på vattenområden med ytterligare beaktande av vad som i sjöräddningslagen (1145/2001) föreskrivs om sjöräddningstjänsten,

5) skall, i enlighet med vad som särskilt föreskrivs, sörja för bekämpningen av oljeskador och övervakningen av farliga ämnen, delta i sjöräddningstjänstens uppgifter samt ge andra myndigheter sådan handräckning som är förenlig med verksamhetsområdet,

6) fungerar som sakkunnig vid planering av markanvändningen och styrning och övervakning av byggandet på det sätt som avtalas med kommunen,

7) producerar tjänster i fråga om sjuktransport, akutvård och första akutomhändertagande om man har kommit överens om detta med hälso- och sjukvårdsmyndigheterna,

8) ordnar övningar som hänför sig till befolkningsskyddet och storolyckor.

Det lokala räddningsväsendet kan sköta även andra uppgifter som är förenliga med dess verksamhetsområde, om detta inte medför uppenbar olägenhet med tanke på fullgörandet av de uppgifter som föreskrivs i räddningslagen.

6 §

Andra myndigheters deltagande i räddningsväsendet och lämnande av handräckning

De myndigheter och inrättningar som avses i 6 § 1 mom. räddningslagen är vid sidan av räddningsmyndigheterna skyldiga att delta i räddningsverksamheten och befolkningsskyddet som följer:

1) om Nödcentralsverkets uppgifter inom räddningsväsendet föreskrivs i den special-

lagstiftning som gäller nödcentralsverksamheten,

2) polisen ansvarar för letande efter försvunna på land och insjöområden samt för avspärrande av farliga områden och för andra uppgifter som hänför sig till upprätthållande av ordning och säkerhet på olycksplatsplatser, och dessutom för undersökningen av orsakerna till olyckor i enlighet med vad som särskilt föreskrivs om det,

3) om gränsbevakningsväsendets uppgifter i räddningsverksamheten föreskrivs i den speciallagstiftning som gäller gränsbevakningsväsendet,

4) om försvarsmaktens uppgifter i räddningsverksamheten föreskrivs i den speciallagstiftning som gäller försvarsmakten och om förfarings sättet då försvarsmakten deltar i räddningsverksamheten bestäms genom avtal mellan försvarsministeriet och inrikesministeriet,

5) social- och hälsovårdsministeriet, Folkhälsoinstitutet, Läkemedelsverket, Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral, Rättsskyddscentralen för hälsovården och Institutet för arbetshygien svarar enligt den arbetsfördelning som anges i de författningar som gäller dessa för uppgifter som hänför sig till den medicinska räddningsverksamheten, sjuktransporten, socialväsendet, hälsoövervakningen, förebyggandet av smittsamma sjukdomar, läkemedelsförsörjningen, bekämpandet av skador som förorsakas av kemikalier samt till hälso- och sjukvårdspersonalen och till rättsmedicin,

6) Strålsäkerhetscentralen övervakar säkerheten vid användning av kärnenergi och strålning och ansvarar för upprätthållandet av den riksomfattande strålningsövervakningen samt för utfärdandet av meddelanden och varningar samt rekommendationer gällande skyddsåtgärder, bedömer i samarbete med andra sakkunniga strålningsincidenters betydelse med avseende på säkerheten samt deltar som expert i behandlingen av frågor som gäller säkerheten vid användning av kärnenergi och strålning,

7) miljöministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, Finlands miljöcentral och de regionala miljöcentralerna svarar enligt den arbetsfördelning som anges i de författningar som gäller dessa för anordnandet av och led-

ningen vid bekämpningen av oljeskador, sörjer för skyddet mot översvämning och dammsäkerheten samt sörjer för planeringen av markanvändningen och styrningen och övervakningen av byggandet så, att brandsäkerheten och övriga säkerhetsfaktorer beaktas i enlighet med vad som särskilt föreskrivs om dem, samt lämnar experthjälp vid bedömningen av konsekvenserna av miljöskador i anslutning till räddningsåtgärder,

8) jord- och skogsbruksministeriet och Forststyrelsen svarar enligt den arbetsfördelning som anges i de författningar som gäller dem för de befolkningsskyddsarrangemang som hänför sig till jord- och skogsbruksproduktionen samt lämnar experthjälp i ärenden som gäller veterinärverksamhet, livsmedelshygien och bekämpning av skogsbränder,

9) kommunikationsministeriet svarar för att inom dess förvaltningsområde handhas

a) planeringen och upprätthållandet av teleförbindelserna inom räddningsverksamheten och befolkningsskyddet i samarbete med räddningsmyndigheterna samt beredskapen att upplåta nödvändiga förbindelser till räddningsmyndigheterna,

b) förmedlingen av nödunderrättelser och andra meddelanden från myndigheterna till befolkningen via de elektroniska massmedierna,

c) röjning av trafikleder,

d) samarbetsfrågorna gällande användningen av trafikleder vid evakuering,

e) anordnandet av transporter vid evakuering,

10) Meteorologiska institutet gör upp skogsbrandsindex och utfärdar vid behov varning för skogsbrand och andra varningar som hänför sig till meteorologiska fenomen samt förser de berörda myndigheterna med sådana väderrapporter och -prognoser samt bedömningar om driftning som behövs inom räddningsverksamheten och befolkningsskyddet, deltar i strålningsövervakningen och gör bedömningar av hur radioaktiva och andra farliga ämnen rör sig i atmosfären,

11) Luftfartsverket och flygplatserna deltar i räddningsverksamheten på det sätt som bestäms i den speciallagstiftning och de luftfartsbestämmelser som gäller dem,

12) Sjöfartsverket bistår räddningsmyndigheterna i säkerhetsfrågor som hänför sig ver-

kets verksamhetsområde på det sätt som bestäms om verkets uppgifter i den speciallagstiftning som gäller det,

13) Banförvaltningscentralen bistår räddningsmyndigheterna i säkerhetsfrågor som hänför sig centralens verksamhetsområde på det sätt som bestäms om centralens uppgifter i den speciallagstiftning som gäller den,

14) Kommunikationsverket bistår räddningsmyndigheterna i säkerhetsfrågor som hänför sig verkets behörighet på det sätt som bestäms om verkets uppgifter i den speciallagstiftning som gäller det,

15) utöver de uppgifter som föreskrivs i räddningslagen och i 3 § i denna förordning sköter länsstyrelsen de uppgifter som hänför sig till räddningsväsendet, vilka hör till länsstyrelsen enligt annan lagstiftning,

16) de ämbetsverk och inrättningar, som svarar för kommunens och samkommunernas olika verksamhetsområden, i enlighet med uppgiftsområde, inbördes arbetsfördelning och den lagstiftning som gäller kommunerna

a) svarar för den medicinska räddningsverksamheten och sjuktransporter,

b) deltar i planeringen av evakueringar under räddningsmyndigheternas ledning,

c) svarar för inkvartering, förplägning, beklädnad och annat basunderhåll av olycksoffer och evakuerade, för röjnings- och rengöringsverksamhet som krävs i samband med befolkningsskyddet samt för förstahjälp och för beredning av den befolkningsskyddsorganisation som behövs för dessa uppgifter,

d) sköter i samarbete med övriga experter ordnandet av psykosocialt stöd och psykosociala tjänster för dem som i egenskap av offer, anhöriga eller räddningspersonal har berörts av en olycka,

e) bistår vid behov räddningsmyndigheterna i räddningsverksamheten och befolkningsskyddet genom att ge sådan expert-, inventarie- och materialhjälp samt hjälp för underhåll av räddningspersonalen som är förenlig med deras verksamhetsområde.

7 §

Frivilligas deltagande i räddningsväsendet

Frivilliga räddningsenheter och organisationer som är verksamma på räddningsvä-

sendets område sköter de uppgifter inom räddningsväsendet som har avtalats och planerats med räddningsmyndigheterna.

8 §

Ordnande av samarbete

Om myndigheter från flera än ett verksamhetsområde deltar i räddningsverksamheten, ansvarar den i 44 § räddningslagen avsedda räddningsledaren, som är allmän ledare, för lägesbilden samt för att de olika verksamhetsområdena tilldelas uppgifter och för samordningen av verksamheten. Enheterna utför uppgifterna under sin egen ledning så, att de åtgärder som de vidtar bildar en helhet som främjar en effektiv bekämpning av följderna av olyckan.

Räddningsledaren kan till sin hjälp bilda en ledningsgrupp bestående av företrädare för andra myndigheter och inrättningar samt frivilliga räddningsenheter. Räddningsledaren kan också tillkalla experter.

För effektivisering av aktionsberedskapen inom räddningsväsendet skall de myndigheter, inrättningar och sammanslutningar som avses i 6 och 7 § räddningslagen lämna upplysningar om de resurser som de förfogar över för räddningsverksamheten och delta i planeringen av räddningsväsendet under ledning av räddningsmyndigheterna. I planer som gäller ordnande av samarbete skall framföras hur olika myndigheter, inrättningar och sammanslutningar deltar i räddningsverksamheten. En räddningsmyndighet kan med de sammanslutningar som avses i 7 § räddningslagen ingå avtal om de villkor och förfaranden som skall gälla för samarbetet.

9 §

Skyldighet att göra upp räddningsplaner

En sådan plan som avses i 9 § 3 mom. räddningslagen skall göras upp

1) för bostadsbyggnader eller andra byggnadsgrupper på samma tomt eller byggnadsplats vilka omfattar sammanlagt minst fem bostadslägenheter,

2) för sjukhus, ålderdomshem, vårdinrättningar, service- och bostadshus för rörelsehämmade och andra specialgrupper, straffanstalter och för andra motsvarande lokaler, där det finns människor som har nedsatt förmåga att upptäcka en farlig situation eller försämrade möjligheter att handla i en farlig situation på det sätt som situationen kräver,

3) för hotell, internat, semesterbyar, campingplatser och för andra motsvarande inkvarteringslokaler med mer än tio inkvarteringsplatser,

4) för samlings- och affärslokaler där det rör sig en stor publik eller ett stort antal kunder, såsom restauranger med flera än 50 kundplatser, daghemslokaler med flera än 25 vårdplatser och butiker, skolor, idrotts- och utställningshallar, teatrar, kyrkor, bibliotek och trafikstationer med en yta om mera än 500 kvadratmeter,

5) för större produktions-, lager- och lantbruksproduktionslokaler,

6) för lokaler, i vilka hantering eller lagring av brand- och explosionsfarliga kemikalier kan medföra fara för människors hälsa, egendom eller miljön,

7) i lokaler som i enlighet med en författning eller ett myndighetsbeslut har försetts med en automatisk släckningsanordning eller brandlarmanläggning,

8) för företag, inrättningar och motsvarande objekt i vilka antalet anställda och andra människor som samtidigt är på plats i allmänhet uppgår till minst 30,

9) för sådana evenemang ordnade av någon som bedriver affärsverksamhet eller av någon annan sammanslutning, där den fara som föreligger för personer, brandskydd eller miljö eller de skador som kan förorsakas av en eventuell olycka beräknas vara allvarliga därför att ett stort antal människor deltar i evenemanget eller av någon annan särskild orsak.

Ifall det för samma objekt enligt någon annan lag än räddningslagen skall göras upp en räddningsplan, beredskapsplan eller annan motsvarande plan, behövs ingen räddningsplan enligt 1 mom., utan de uppgifter som motsvarar uppgifterna i räddningsplanen kan ingå i den plan som görs upp enligt annan lag.

Räddningsplanen skall hållas aktuell, och

vederbörlig information om den skall ges till invånare och personal i byggnaden eller objektet i fråga samt till andra som skall delta i verkställigheten av räddningsplanen.

Räddningsplanen eller ett sammandrag av den skall tillställas områdets räddningsmyndighet enligt dess anvisningar.

10 §

Räddningsplanens innehåll

I en räddningsplan skall utredning framläggas om

1) förutsägbara farliga situationer och deras verkningar,

2) åtgärder för förebyggande av farliga situationer,

3) utrymningsmöjligheterna och möjligheterna att söka skydd samt släcknings- och räddningsarrangemang,

4) säkerhetspersonalen, hur denna reserveras och utbildas samt hur den övriga personalen eller invånarna görs förtrogna med planen,

5) den materiel som behövs, såsom primärsläcknings-, räddnings- och röjningsredskap, personligt skydd och förstahjälputrustning enligt de förutsedda farosituationerna,

6) anvisningar för olika olycks-, färo- och skadesituationer som förutsetts enligt 1 punkten,

7) hur berörda personer skall informeras om de uppgifter som ingår i planen.

I räddningsplanen för ett objekt som avses i 9 § 1 mom. 2 punkten skall separat utredas hur den nedsatta funktionsförmågan hos dem som befinner sig i byggnaden eller lokalen skall beaktas i förberedelserna inför en färosituation.

I räddningsplanen skall också enligt behov beaktas sådan användning av ett objekt som avviker från det normala.

11 §

Examensnämnden vid en av inrikesministeriet bemyndigad läroanstalt

Ordförande för en sådan examensnämnd som avses i 15 § 2 mom. räddningslagen är en lärare vid läroanstalten och övriga leda-

möter en lärare vid läroanstalten och en studerande som eleverna valt bland sig. Var och en av ledamöterna har en personlig suppleant. Lärarledamöternas mandatperiod är tre år och elevledamotens ett år. Examensnämnden kan begära utlåtande av experter, om det är nödvändigt för avgörande av en fråga.

12 §

Behörigheten för personal i huvudsyssla som deltar i räddningsverksamhet

I fråga om den i 17 § 1 mom. Räddningslagen avsedda personal i huvudsyssla som deltar i räddningsverksamheten krävs att

1) den som hör till manskapet har avlagt manskapsexamen vid räddningsmannalinen vid en sådan läroanstalt som avses i 15 § räddningslagen eller har avlagt en sådan tidigare examen vid en läroanstalt för räddningsbranschen som medfört behörighet för manskap för motsvarande uppgift,

2) den som hör till underbefälet har avlagt underbefälsexamen vid en sådan läroanstalt som avses i 15 § räddningslagen eller har avlagt en i 3 punkten detta moment avsedd examen som medför behörighet för befäl eller en sådan tidigare examen vid en läroanstalt för räddningsbranschen som medfört behörighet för underbefäl,

3) den som hör till befälet har genomgått det utbildningsprogram för brandbefäl som Räddningsinstitutet och yrkeshögskolan Pohjois-Savon ammattikorkeakoulu ordnar i samarbete och har avlagt den ingenjörsexamen (YH) som ingår i programmet, eller har avlagt en sådan tidigare examen vid en läroanstalt för räddningsbranschen som medfört behörighet för befäl.

13 §

Behörighet för personal i bisyssla och frivillig personal som deltar i räddningsverksamhet

I fråga om den i 17 § 2 mom. Räddningslagen avsedda personal i bisyssla och frivilliga personal som deltar i räddningsverksamheten krävs att

1) den personal som deltar i släcknings- och räddningsarbete har genomgått minst kursen i släckningsarbete,

2) annat befäl än det som anges i punkt 3 har genomgått minst kursen för enhetschefer eller har avlagt yrkesexamen för räddningsbranschen,

3) brandkårschef, vid en sådan läroanstalt som avses i 15 § räddningslagen, har genomgått minst kursen för avtalsbrandkårschefer eller grundkursen för industribrandchefer i bisyssla eller har avlagt en sådan examen som avses i 12 § 1 mom. 2 eller 3 punkten i denna förordning.

Av personer som deltar i rökdykningsuppgifter krävs dessutom avlagd rökdykningskurs.

14 §

Erkännande av sotares yrkesbehörighet

Om behörighet för personer som erhållit sotarkompetens utomlands för att utföra sotningsarbete i Finland beslutar på ansökan länsstyrelsen i Södra Finlands län efter att ha hört den riksomfattande examensnämnd för sotningsväsendet som lyder under utbildningsstyrelsen. Som bevis över kompetens som erhållits utomlands godkänns ett examensbevis över examen som avlagts utomlands eller annat motsvarande bevis eller annat dokument över utbildning på det sätt som föreskrivs om dessa examina i lagen om genomförande av en generell ordning för erkännande av examina inom Europeiska gemenskapen (1597/1992).

Länsstyrelsen i Södra Finlands län kan av särskilda skäl godkänna annan utredning än sådan som anges i 1 mom. som bevis över tillräcklig kompetens.

15 §

Platser som kräver årlig brandsyn

I sådana objekt som avses i 9 § 1 mom. 2-7 punkten skall brandsyn förrättas så ofta som det anges i 35 § 1 mom. 2 punkten räddningslagen.

16 §

Skyddsrumms storlek

Ett skyddsrum som avses i 60 och 61 § räddningslagen skall vara så stort att ytan av det egentliga skyddsutrymmet utgör minst två procent av byggnadens sammanlagda våningsyta. I fråga om industri-, produktions- och samlingsbyggnader samt lagerlokaler skall ytan av det egentliga skyddsutrymmet vara minst en procent av våningsytan.

Skyddsrum som byggs för ledning av befolkningsskyddet enligt 64 § räddningslagen skall vara tillräckligt stora för det antal personer som kan beräknas komma att arbeta där.

Om ett skyddsrum som enligt 1 mom. inrättas i en industri-, produktions- eller lagerbyggnad skulle bli onödigt stort med tanke på dem som permanent arbetar och vistas i byggnaden eller på samma tomt eller byggnadsplats, eller om ett skyddsrum som inrättas i en undervisningsbyggnad eller en byggnad inom vårdbranschen skulle bli för litet med tanke på antalet studieplatser eller vårdplatser, kan storleken på skyddsrummet bestämmas enligt det antal personer som i genomsnitt uppehåller sig i byggnaden.

I ett skyddsrum får det egentliga skyddsutrymmet inte vara mindre än 12 kvadratmeter. I ett skyddsrum skall skyddsutrymmet per person vara minst 0,75 kvadratmeter, om inte av särskilda skäl större utrymme behövs.

Med *egentligt skyddsutrymme* avses det utrymme där människor skall vistas. Till det egentliga skyddsutrymmet räknas inte slussrum eller slusstält, och inte heller hygienutrymme eller utrymmen för tekniska anordningar.

17 §

Ett skyddsrumms konstruktion

Ett skyddsrum skall skydda mot joniserande strålning, giftiga ämnen, byggnadsras samt verkningar av vapen. Temperaturen, luftens kvalitet och den hygieniska utrustningsstandarden i skyddsrummet skall uppfylla de krav som ställs på skyddsrum.

Skyddsrummen indelas i skyddsklasser, som skall ange hur stor tryckvågsbelastning skyddsrummet motstår. Skyddsrum av skyddsklass K skall motstå en belastning av 25 kPa (0,25 bar), av skyddsklass S 1 en belastning av 100 kPa (1 bar), av skyddsklass S 3 en belastning av 300 kPa (3 bar) och av skyddsklass S 6 en belastning av 600 kPa (6 bar).

Skyddsrum av klass S 1 och S 3 kan byggas av armerad betong eller inrättas i berg- rum. Skyddsrum av klass S 6 skall inrättas i berg- rum.

Skyddsklassen för ett skyddsrum bestäms enligt storleken på skyddsrummet som följer:

Egentligt skyddsutrymme	
m ² högst	Skyddsklass
På skyddsarten	
20	K
90	S 1, av armerad betong
900	S 1, i berg- rum
450	S 3, av armerad betong
1800	S 3, i berg- rum
3600	S 6, i berg- rum
Annanstans	
180	K
360	S 1, av armerad betong
450	S 3, av armerad betong
1800	S 1, i berg- rum
3600	S 3, i berg- rum
3600	S 6, i berg- rum

Med avvikelse från vad som bestäms i 4 mom. får det egentliga skyddsutrymmet i ett skyddsrum av skyddsklass K som i samband med en ombyggnad eller reparation skall inrättas i en färdig byggnad som ligger på en skyddsart vara högst 180 kvadratmeter.

När skyddsrum planeras och byggs skall särskilt avseende fästas vid tryggandet av in- och utgångsvägarna samt ventilationen. Dörrar, luckor, ventiler och övriga anordningar i ett skyddsrum skall vid behov dimensioneras

för större belastningar än vad som bestäms i 2 mom.

18 §

Placeringen av skyddsrum

På skyddsarter får skyddsrum placeras högst 250 meter och på andra områden högst 500 meter från den byggnad för vilken skyddsrummet byggs.

19 §

Ibruktagande av skyddsrum

Om ett skyddsrum används för andra ändamål än som skyddsrum, måste det vara möjligt att inom 24 timmar iordningställa det så, att det kan användas som skyddsrum. Redskap och anordningar för befolkningskyddet skall kunna tas i bruk lika snabbt.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. kan räddningsmyndigheten av grundad anledning i enskilda fall bestämma, att ett skyddsrum skall kunna iordningställas så att det kan användas som skyddsrum även inom kortare tid än 24 timmar.

20 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 4 september 2003

Inrikesminister *Kari Rajamäki*

Genom denna förordning upphävs inrikesministeriets förordning av den 23 oktober 2001 om den utbildning som krävs av kommunala brandkårers personal i bisyssla och av avtalsbrandkårers personal som deltar i frivilligt släcknings- och räddningsarbete (873/2001).

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft

21 §

Övergångsbestämmelse

Säkerhetsplaner som gjorts upp enligt lagen om räddningsväsendet (561/1999) och förordningen om räddningsväsendet (857/1999) skall före den 1 januari 2005 ändras så att de motsvarar de räddningsplanerna enligt denna förordning.

Räddningsöverdirektör Pentti Partanen

Nr 788

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om ändring av bilaga i jord- och skogsbruksministeriets förordning om tillåtna handelsbeteckningar på fiskeri- och vattenbruksprodukter**

Given i Helsingfors den 4 september 2003

Enligt jord- och skogsbruksministeriets beslut
 fogas till jord- och skogsbruksministeriets förordning om tillåtna handelsbeteckningar på fiskeri- och vattenbruksprodukter av den 30 januari 2002 (79/2002) en ny handelsbeteckning som följer:

Suomen kalastus- ja vesiviljelyslajien kauppanimet
Handelsbeteckningar för fiskeri- och vattenbruksprodukter i Finland

Latinum	Suomi	Svenska
äyriäiset, simpukat ja muut nilviäiset kräftdjur, musslor och bläckfiskar		
<i>Metapenaeus affinis</i>	Jingakatkarapu	Jingaräka

Denna förordning träder i kraft den 10 september 2003.

Helsingfors den 4 september 2003

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Fiskeriråd Markku Aro

Nr 789

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande**om jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om främmande ämnen i animaliska livsmedel**

Utfärdat i Helsingfors den 3 september 2003

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	Nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om främmande ämnen i animaliska livsmedel.....	10/VLA/2003	3.9.2003	10.9.2003

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling som gäller veterinärväsendet. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa, Mariegatan 23, 00170 Helsingfors, tfn (09)160 01.

Helsingfors den 3 september 2003

Avdelningschef *Matti Aho*

Äldre regeringssekreterare Ritva Ruuskanen

Nr 790

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande**om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning år 2003 av kompensationsbidrag för programperioden 1995—1999 samt miljöstöd för jordbruket och kompensationsbidrag för programperioden 2000—2006**

Utfärdat i Helsingfors den 4 september 2003

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om utbetalning år 2003 av kompensationsbidrag för programperioden 1995—1999 samt miljöstöd för jordbruket och kompensationsbidrag för programperioden 2000—2006	57/03	4.9.2003	11.9.2003

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariegatan 23, Helsingfors), PB 310, 00023 Statsrådet, telefon (09) 5765 111.

Helsingfors den 4 september 2003

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Överinspektör Anne Juutilainen

Nr 791

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande**om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av miljöstödet specialstöd för jordbruket år 2003**

Utfärdat i Helsingfors den 4 september 2003

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om utbetalning av miljöstödet specialstöd för jordbruket år 2003 ...	59/03	4.9.2003	11.9.2003

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariegatan 23, Helsingfors), PB 310, 00023 Statsrådet, telefon (09) 5765 111.

Helsingfors den 4 september 2003

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Överinspektör Anne Juutilainen